

JIHAD: TAPPAMISEN PYHÄ RIEMU

KOLUMNI

Jumalharhat

ROBERT BROTHERUS

HAMASIN 10-7-terroristihyökkäys Israeliin ja sitä seurannut Israelin armeijan operaatio Gazassa ovat herättäneet paljon keskustelua ja polarisaatiota ympäri maailman. Jako Israelin ja Palestiinan kannattajien välillä raivoaa kiihkeänä somessa ja tuntuu vaikeasti sovitettavalta. Toki vielä vaikeamalta tuntuu keksiä realistinen ja kestävä ratkaisu itse konfliktiin ja sille ominaiseen epäluottamuksen ja koston kierteseen, joka on vellonut alueella jo 1920-luvulta lähtien.

Kriisiä on käsitelty myös monelle vapaa-ajattelijalle tuttu **Sam Harris**, joka nousi 2004 *End of Faith* -kirjallaan yhdeksi uuden aallon ateismin ”neljästä hevostmiehestä” **Richard Dawkinsin**, **Christopher Hitchensin** ja **Daniel Dennetin** kanssa. Harris on monien muiden aiheiden lisäksi analysoinut urallaan laajasti Islamia ja sen Pyhää Sotaa *Jihadia* mm. 2015 kirjassaan *Islam and the future of tolerance*.

Harris tuo *Making Sense* -podcastissaan esiin sen, miten Hamasin terrorismissa palestiinalaiseen nationalismiin yhdistyvät erottamattomasti Koraanin opetukset Jihadista. Gazan Hamasin 10-7-hyökkäyksessä Israeliin oli terroristien tietoisena tarkoituksena tuhota siviilejä. Hamas-taistelijat surmasivat 1400 miestä, naista, vanhusta, lasta ja vauvaa suunnitelmallisesti lähietäisyydeltä ja usein brutaalin kidutuksen jälkeen, joissain tapauksissa leikkaamalla pään irti.

Kuvaava on erään Hamas-taistelijan innostunut WhatsApp-puhelu perheelleen kesken hyökkäyksen:

”Isä! Avaa WhatsApp-sivuni nyt, niin näet kaikki, jotka olen tappanut. Mene kat-

somaan, kuinka paljon olen tappanut omilla käsilläni! Sinun poikasi kädet tappoivat juutalaisia! Minä soitan sinulle juutalaisen naisen puhelimesta. Minä tapoin hänet ja hänen miehensä. Heidän kätensä ovat heidän omassa veressään. [Isä toivottaa Allahin siunausta, äiti tulee puhelimeen]. Äiti, minä tapoin kymmenen omilla käsilläni, vannon sen! Äiti, sinun poikasi on sankari! [Veli tulee puhelimeen.] Ei tästä ole paluuta, se on kuolema tai lopullinen voitto! Äitini synnytti minut tätä uskontoa varten.”

Israelin kokemaa 10-7-hyökkäystä on verrattu USA:n 2001 kokemiin 9-11-hyökkäyksiin: molemmat olivat Jihadisti-terroristien iskuja siviilejä kohtaan. Mutta joissakin suhteissa Israelin 10-7-iskut olivat näistä pahempia: murhatut 1400 siviiliä ovat väestön kokoon suhteutettuna 15-kertainen määrä 9-11-iskujen 3000 uhriin. Ja siinä, missä 9-11-terroristit eivät koskaan olleet henkilökohtaisessa kontaktissa uhreihinsa, Hamasin terroristit katsoivat monia Kibbutsin perheitä silmästä silmään ennen kuin kylmäverisesti surmasivat heidät.

Tätä kirjoittaessani 10-7-iskuista on kulunut yli kuukausi ja uutisvirtaa dominoi iskujen käynnistävä Israelin vastaoperaatio Hamasin tuhoamiseksi. Aivan kuten 9-11-iskujen jälkeinen USA:n terrorismin vastainen sota Afganistanissa, on Israelinkin operaatio äärimmäisen vaikea: siviiliuhreja on vaikea välttää ja vaikka Hamas tuhottaisiinkin, voi Palestiinalaisten keskuudessa syntyä aina uusi Jihadisti-ryhmä. Monet Israelin tukijatkin ovat pitäneet operaatiota virheenä tai vähintään ylimitoitettuna.

Ei pidä kuitenkaan harhautua ajattelemaan, että osapuolten keskinäistä moraalista pahuutta voitaisiin vertailla pelkästään siviiliuhrien määrällä: tarkoitusperällä on pahuuden moraalisuuri merkitys. Hamasin 10-7-hyökkääjien tarkoituksellinen siviilien murhaaminen lähietäisyydeltä ja sen ylpeä ilakointi edustavat pahuutta puhtaimmillaan. Israelin operaatioissa Hamasia

vastaan sen sijaan siviiliuhrien tuottaminen ei ole tarkoitus, vaan sodan valitettava seuraus, jota Israel pyrkii minimoimaan mm. tiedottamalla pommitusten kohteista etukäteen. Hamas sen sijaan yrittää estää tällaista minimointia käyttämällä Palestiinalaisia ihmiskilpinä rakentamalla tukikohtiaan pakolaisleirin, moskeijoiden ja sairaaloiden alle.

Niin 9-11 kuin 10-7-iskussakin jihad-terroristit tiesivät pian kuolevansa. Tällaiset itsemurhaterroristit on helppo leimata hulluiksi, mutta valitettavasti mieleltään aivan terveetkin ihmiset voivat toimia sanomattoman ilkeästi ollessaan valheellisen uskon valtassa. Tarvitaan vain järkähtämätön usko Pyhään Sotaan, siihen että tuhoamalla vääreuskoisia terroristi onkin Allahin silmissä sankari. Ja että hän pääsee marttyyrikuolemiensa jälkeen suoraan paratiisiin, jossa saa palkinnoksi ikuisen onnen ja 60 neitsyttä. Rauhaa on vaikea saavuttaa tällaisen uskonnon vaikuttaessa vahvana.

